

РЕШЕНИЕ

№ 1110

гр. София, 22.02.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, X КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,
в публично заседание на 28.01.2022 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Весела Цанкова
ЧЛЕНОВЕ: Веселина Женаварова
Елеонора Попова

при участието на секретаря Макрина Христова и при участието на прокурора Яни Костов, като разгледа дело номер **11688** по описа за **2021** година докладвано от съдия Веселина Женаварова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 – 228 от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/, във връзка с чл. 63в от Закона за административните нарушения и наказания /ЗАНН/

Образувано е по касационна жалба на ТД на НАП С., подадена чрез юриск.К., срещу Решение от 21.10.2021г., постановено по н.а.х.д.№2080/2021 г. на Софийски районен съд, Наказателно отделение, 20 – ти състав, с което е отменено наказателно постановление /НП/ №502274-F514957/31.03.2020г., издадено от заместник – директора на ТД на НАП С., с което НП на [фирма] за нарушение на чл.38, ал.1, т.1 от чл. 38, ал. 1, т. 1 от Закона за счетоводството /ЗСч/ на основание чл.74, ал.1 от ЗСч е наложена имуществена санкция в размер на 200лв.

В касационната жалба са развити доводи за неправилност на обжалваното решение като издадено в противоречие на материалния закон и при допуснати съществени нарушения на процесуалните правила. Твърди се, че първостепенният съд неправилно е приел, че в конкретния случай при съставянето на АУАН и при издаването на НП са допуснати нарушения на чл.42, т.3 и чл.57, ал.1, т.5 ЗАНН, като в тях не са посочени изрично датата и мястото на извършване на нарушението. Претендира се съдът да отмени обжалваното решение и да постанови съдебен акт, с който да потвърди отмененото наказателно постановление.

В съдебно заседание касаторът ТД на НАП С. се представлява от юриск.К., която и в представена писмена защита, поддържа жалбата. Претендира присъждане на юрисконсултско възнаграждение.

Ответникът – [фирма], чрез адв.М., оспорва касационната жалба. Претендира присъждане на разноски за адвокатско възнаграждение.

Прокурорът от Софийска градска прокуратура изразява становище за неоснователност на жалбата.

Административен съд София – град, X – ти касационен състав, след като се запозна с обжалваното решение и обсъди, както наведените с касационната жалба основания, така и тези по чл.218, ал.2 АПК, намира следното:

Касационната жалба е процесуално допустима, подадена в преклузивния срок по чл.63 от ЗАНН от надлежна страна и при наличие на правен интерес от обжалване. По съществуващото ѝ взе предвид следното:

Предмет на съдебен контрол в производството пред СРС е било наказателно постановление №502274-F514957/31.03.2020г., издадено от заместник – директора на ТД на НАП С., с което на [фирма] за нарушение на чл.38, ал.1, т.1 от чл. 38, ал. 1, т. 1 от Закона за счетоводството /ЗСч/ на основание чл.74, ал.1 от ЗСч е наложена имуществена санкция в размер на 200лв., за това, че дружеството не е изпълнило задължението си да публикува чрез подаване на заявление за вписване и представяне на обявяване в Агенция по вписванията – Търговски регистър и регистър на юридическите лица с нестопанска цел на годишния финансов отчет за 2018г. в законоустановения срок – до 01.07.2019г. /30.06.2018 г. е почивен ден/, съгласно чл.38, ал.1, т.1 от ЗСч. Това заявление е подадено на 10.10.2019г., т.е. след изтичане на законоустановения срок. Прието е от СРС, че с това деяние дружеството е осъществило състава на нарушение по чл.38, ал.1, т.1 от Закона за счетоводството.

За да отмени обжалваното пред него НП СРС е приел, че при издаване на обжалваното НП е допуснато съществено процесуално нарушение, водещо до опорочаване законосъобразността на акта и обуславящо неговата отмяна на формално основание. Според СРС нито в АУАН, нито в НП е посочена конкретната дата на административното нарушение, въпреки, че е отразен законоустановеният срок, до който следва да бъде подаден годишен финансов отчет за 2018г. Преценката на съдебния състав е, че този подход на актосъставителя и административнонаказващия орган не удовлетворява изискванията на чл.42 и чл.57 ЗАНН за посочване на датата на извършване на административното нарушение. Допуснатото процесуално нарушение е съществено и представлява формално основание за отмяна на обжалваното НП, без значение, че СРС е приел, че нарушението е доказано.

Настоящият касационен състав счита, че изводите за незаконосъобразност на НП по изложените съображения са неправилни. В тази връзка доводите в касационната жалба са основателни.

Правилно СРС е приел, че както в АУАН, така и в НП липсва конкретна дата, на която е прието, че е извършено нарушението. В същите обаче са посочени конкретната крайна дата, до която дружеството е следвало да изпълни задължението си, както и датата, на която реално заявлението е подадено. Предвид това настоящият съдебен състав приема, че реквизитът дата на извършване на нарушението не е посочен конкретно, но счита, че това нарушение във формата на акта в случая не е от категорията на съществените, които да обусловят отмяна на НП само на това основание. Това е така защото от фактическото описание на нарушението както в

АУАН, така и в НП става ясно за коя година се отнася годишния финансов отчет и в какъв срок е следвало същия да бъде подаден Изрично е описано, че се касае до годишния финансов отчет на 2018 г., който е следвало да бъде подаден до 01.07.2019 г., тъй като 30.06.2019 г. е бил почивен ден, както и че именно за този годишен финансов отчет е подадено заявление на 10.10.2019 г. При това словесно описание на нарушението съдът приема, че датата на нарушението, макар и непосочена, е очевидно определяема, както и че с неконкретизиране ѝ не е нарушено правото на защита на санкционираното дружество. Именно от описанието същото е разбрало какво не е подадено, кога е следвало да бъде подадено и кога в действителност е подадено. Следователно същото е могло адекватно да организира защитата си.

Неконкретното в случая посочване на датата на нарушението не възпрепятства и съда при преценка на сроковете по чл.34 ЗАНН, сроковете на абсолютната давност, както и за приложимия материален закон, доколкото датата на извършване на нарушението в случая с оглед на фактическото описание на нарушението е установяема. Именно на тази база следва да се счита, че нарушението е довършено на 02.07.2019г. - в първия ден, следващ изтичането на срока, през който дружеството, като е било длъжно, не е подало заявлението.

Като е приел, че неконкретното посочване на датата на извършване на нарушението в случая е процесуално нарушение от категорията на съществени и на това основание е отменил НП, СРС е постановил неправилно решение, което следва да бъде отменено. Делото следва да бъде решено по същество, тъй като не са налице предпоставките на чл.222, ал.2 АПК. В хода на въззивното производство не са допуснати съществени процесуални нарушения, като са събрани всички относими към спора доказателства, на основание на които е прието за безспорно установено, че дружеството не е публикувало чрез подаване на заявление за вписване и представяне за обявяване в Агенция по вписванията на годишния финансов отчет за 2018 г. до 01.07.2019г., а такова е подадено на 10.10.2019г., т.е. със закъснение от повече от три месеца. Следователно нарушението, за което е санкционирано е безспорно установено. Същото е правилно квалифицирано правно, като нарушение по чл.38, ал.1, т.1 ЗСч и правилно е приложена санкционната норма на чл.74, ал.1 ЗСч. При определяне на наложеното в минимално предвидения в тази разпоредба размер са спазени изискванията на чл.27 ЗАНН. Закъснението за подаване на справка-декларация с повече от три месеца изключва приложението на чл.28 ЗАНН. Предвид изложеното НП следва да бъде потвърдено.

При този изход на делото, на основание чл.63д, ал.4 от ЗАНН във вр. с чл. 27е от Наредбата за заплащането на правната помощ, на касатора следва да се присъди юрисконсултско възнаграждение в размер на 80 /осемдесет/ лева.

Водим от гореизложеното и на основание чл. 221, ал.2 АПК, вр. чл.63в ЗАНН Административен съд - София-град, X касационен състав

РЕШИ:

ОТМЕНЯ Решение от 21.10.2021 г., постановено по н.а.х.д.№2080/2021 г. по описа на СРС, Наказателно отделение, 20 състав и вместо него постановява

ПОТВЪРЖДАВА Наказателно постановление №502274-F514957/31.03.2020г., издадено от заместник – директора на ТД на НАП С., с което на [фирма] за нарушение на чл.38, ал.1, т.1 от Закона за счетоводството /ЗСч/ на основание чл.74,

ал.1 от ЗСч е наложена имуществена санкция в размер на 200лв.

ОСЪЖДА [фирма], ЕИК[ЕИК], да заплати на ТД на НАП-С. съдебни разноси в размер на 80 /осемдесет/ лева.

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.